

ikke, maa de tage den bort. Det er ikke noget stærkere Krav end det, som er stiftet paa andre Omraader, endog saa fra Ministeriets Side. Der er i denne Samling forelagt et Lovforslag om Tilsyn med Salg af Levnedsmidler, og der er i dette en Paragraf, som siger, at „Justitsministeriet bemyndiges til ved Anordning at fastsætte Grænserne for, hvad der ved Tilberedelse og Forhandling af Vin og Spirituosa maa anses for tilladeligt o. s. v.“ Saa siges der senere i denne Instruks om Kognak, at den altid skal være forsynet med Faktura eller Certifikat fra et kognaksproducerende Land, og at Rom og Arrak skal være faktureret som Rom eller Arrak. Naar der er stillet Krav af den Natur fra vor Regering paa et Omraade, saa mener jeg, at det i det mindste maa være berettiget, at det Krav ogsaa stilles paa andre Omraader; der er Sandsynlighed for, at en stor Del af vort Samfunds producerende Befolkning vil være udfat for Bevigelser, naar Kravet ikke stilles.

Ordføreren (Knudsen): Jeg skal ikke forlænge Diskussionen hyderlig. Jeg vil blot tillade mig at gøre opmærksom paa, at der enten maa være en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side, eller ogsaa har jeg ikke udtrykt mig tilstrækkelig tydeligt. Jeg har ikke sagt, at Benøvnelsen „Børspennen“ vilde stride mod Loven, fordi det er en Stedbetegnelser, men jeg har anført Børspennen som et Eksempel paa en Vare, hvis Betegnelse vilde stride imod Loven, hvis Mindretallets andet Forslag vedtoges, idet der nemlig paa „Børspennen“ — mulig ikke paa „Ticagens Pen“, da Pen ogsaa kan være engelsk — men i alt Fald paa „det forenede Dampskibsselskabs Pen“, er anført et andet Sprog end det Lands, hvor Varen frembringes, eller hvorfra den indføres. — Hvad dernæst Vine angaar, er det ikke saaledes, at Rødvine kommer enten fra Amalfi eller fra Bordeaux. Nej, de forskellige Vine, spanske, portugisiske, franske, italienske og østrigske, samles i Bordeaux, der laves Vinene, der sættes de forskellige Vine sammen til den Kvalitet, som egner sig for de forskellige Markeder, og skal der sættes dette Stednavn paa Vinene, maa man vide, hvad de ere blandede af.

Da ingen hyderligere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 1917—1920)

vedtoges uden Afstemning.

Udvalgets Mindretals Endringsforslag Nr. 1 til § 3:

„1ste Stykke udgaa“.

forkastedes med 32 Stemmer mod 5.

Mindretallets Endringsforslag Nr. 2 til samme Paragraf:

§ 2det Stykke udgaa Ordene: „eller Anvendelsen . . . ere indførte“.

forkastedes med 31 Stemmer mod 6.

Udvalgets Endringsforslag Nr. 3 til samme Paragraf:

§ 3dje Stykke, 2den Linie, udgaa Ordene: „lige saa“.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 3 med den vedtagne Endring, saalydende:

Bestemmelserne i § 1 om Brugen af Varebetegnelser, som indeholde en urigtig Angivelse af Varens Frembringelsessted (urigtigt Stednavn), komme ikke til Anvendelse, naar den paagældende Betegnelse er gaaet over til efter den almindelige Opsættelse eller Skik og Brug i Handelen at angive Varens Art og Tilvirkningsmaade eller lign. og ikke Stedet for dens Frembringelse. Anvendelse paa Varer, deres Etiketter eller Indpakning af fremmed Mønt, Maaal eller Vægt eller Anvendelse af et andet Sprog end det, der benyttes i det Land, hvor Varerne ere frembragte, eller hvorfra Varerne ere indførte, skal ikke betragtes som en urigtig Angivelse af Varernes Frembringelsessted.

En Betegnelse, som i og for sig maatte anses for en urigtig Angivelse af en Vares Frembringelsessted, skal ikke anses som saadan, naar der ved en tydelig og holdbar tilføjet Betegnelse er givet Oplysning om Varens virkelige Frembringelsessted.

vedtoges med 34 Stemmer mod 2.

Udvalgets Endringsforslag Nr. 4 til § 4:

§ 1ste Stykke, Linie 1—3. Ordene: „Den, som udfører . . . i § 1 fastsat“ ændres til: „Samme Straf som i § 1 fastsat ifalder den, der udfører eller transiterer